

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného **J.**, zast. **J.**, proti povinnej **J.**, o vymoženie **6 674 000 HUF**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 49Er/2500/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. decembra 2012 č. k. 14CoE/21/2012 - 193, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného **z a m i e t a**.

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 15. 12. 2011 č. k. 49Er/2500/2007-177 návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 24. 08. 2011 podala povinná návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedla, že dňa 11. 08. 2006 oprávnený a povinná uzatvorili dohodu o urovaní v zmysle ust. § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa tejto dohody si jej účastníci dohodli, že ich vzájomné a sporné nároky zo zmluvy o pôžičke podpísanej pred notárom dňa 09. 09. 2004 do notárskej zápisnice N 158/2004, Nz 68966/2004 avšak nepovažuje za exekučný titul vzhľadom na uzavretú dohodu o urovaní zo dňa 11. 08. 2006 a jej dodatku zo dňa 02. 10. 2006. Ďalej uviedla, že v Notárskej zápisnici urobila vyhlásenie o uznaní dlhu a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku s tým, že v prípade nevyrovnania záväzku do 09. 09. 2006 vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke zo dňa 09. 09. 2004 výslovne súhlasí, aby sa Notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre výkon rozhodnutia. Dňa 11. 08. 2006 oprávnený a povinná uzatvorili dohodu o urovaní

podľa § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa tejto dohody si jej účastníci dohodli, že ich vzájomné a sporné záväzky zo zmluvy o pôžičke podpísanej pred notárom dňa 09. 09. 2004 do notárskej zápisnice upravili tak, že ku dňu podpísania dohody o urovnaní, t. j. 11. 08. 2006 predstavoval dlh 4 386 000 HUF. Dňa 02. 10. 2006 oprávnený a povinná uzatvorili dodatok č. 1 k dohode o urovnaní, podľa ktorého dlžná suma predstavovala k uvedenému dňu 3 481 000 HUF a s dobou splatnosti do 3 a pol roka od podpísania dodatku, t. j. 02. 03. 2010. Povinná predložila prehľad platieb k 20. 04. 2010 a z uvedeného prehľadu vyplýva, že povinná splnila svoj záväzok v zmysle dohody o urovnaní zo dňa 11. 08. 2006 v znení jej dodatku zo dňa 02. 10. 2006. /dôkaz: výpisy z účtov, faktúry/, ktoré preukazujú, že svoj záväzok splnila. Povinná ďalej uvádza, že notárska zápisnica sp. zn. N 158/2004, Nz 68966/2004 zo dňa 09. 09. 2004 nie je titulom na výkon exekúcie vzhľadom na uzavretú dohodu o urovnaní zo dňa 11. 08. 2006 v znení jej dodatku zo dňa 02. 10. 2006. Z obsahu týchto dohôd vyplýva, že si účastníci nanovo upravili medzi sebou práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke zo dňa 22. 07. 2004 a okrem iného aj povinnosti vyplývajúce z notárskej zápisnice zo dňa 09. 09. 2004. Dohoda o urovnaní ako aj jej dodatok č. 1 sa týkali podstatných hmotnoprávných podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke zo dňa 22. 07. 2004 a to čo sa týka nielen do spôsobu plnenia, výšky nesplatennej pohľadávky a tak isto aj doby splatenia pohľadávky, pretože bol nanovo dohodnutý termín splácania dlhu. Dohoda sa týkala podstatných hmotnoprávných podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke, a to nielen čo do výšky nesplatennej pohľadávky, ale aj nanovo dohodnuté termíny splácania dlhu. Notárska zápisnica so súhlasom s exekúciou je teda takým exekučným titulom, ktorý sám o sebe nezakladá oprávnenému právny dôvod na prijatie vymáhaného plnenia a musí byť zohľadnená v konaní o výkon rozhodnutia. Vymáhané plnenie, na ktoré nemá oprávnený nárok, pretože si nanovo upravil okrem iného aj dobu splatnosti pohľadávky v súlade s hmotným právom je dôvodom na zastavenie exekučného konania podľa § 57 Exekučného poriadku. K samotnej dohode uzavretej podľa § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka povinná uviedla, že podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami je treba vykladať nielen podľa jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Podľa týchto zákonných kritérií bolo potrebné posudzovať dohodu zo dňa 11. 08. 2006 a dodatok č. 1 zo dňa 02. 10. 2006, a to bez ohľadu ako si túto dohodu účastníci pomenovali.

Oprávnený považuje za jediný spôsobilý exekučný titul Notársku zápisnicu N 158/2004 , Nz 68966/2004 a nie dohodu o urovnaní ani dodatok k nej. Dohodu o urovnaní zo dňa 11. 08. 2006 ani dodatok č. 1 zo dňa 02. 10. 2006 sa nedajú považovať za dohodu v zmysle § 41 ods. 2 Exekučného poriadku z čoho vyplýva, že tieto právne úkony nemohli zmeniť obsah notárskej zápisnice, na podklade ktorej je vedené predmetné exekučné konanie. Dňa 18. 05. 2011 Okresný súd Košice II zastavil exekúciu v časti zaplatenia 3 193 000 HUF. Suma, v ktorej bolo exekučné konanie zastavené predstavuje rozdiel medzi sumou vymáhanou v exekučnom konaní (6 674 000 HUF) a sumou uvedenou v dodatku č. 1 k Dohode o urovnaní z 02. 10. 2006 (3 481 000 HUF). Platby uvádzané povinnou v prehľade platieb k 20. 04. 2010 nemohli predstavovať plnenia podľa Dohody o urovnaní v znení dodatku. Platby boli realizované pred uzavretím dohody o urovnaní. V tejto súvislosti predkladá Zápisnicu z verejného výsluchu svedka Mestského súdu v Gödöllő z 28. 02. 2011, v ktorej oprávnený uviedol, že odpustil povinnej z existujúceho dlhu 1 000 000 HUF, pričom povinná sama vyhlásila, že zostávajúcu časť bude uhrádzať. Výsluch svedka bol vykonaný dožiadaným súdom v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 22C/138/2007. Aj keď oprávnený od dohody o odpustení dlhu z 28. 02. 2011 odstúpil, z obsahu Zápisnice o výsluchu svedka je zrejmé, že dlh povinnej voči oprávnenému musel k 28. 02. 2011 predstavovať najmenej 4 000 000 HUF. Oprávnený uviedol, že notárska zápisnica zo dňa 09. 09. 2004 je spôsobilým exekučným titulom, pričom povinná doposiaľ neuhradila celú istinu ani príslušenstvo vymáhanej pohľadávky a neexistuje žiadny dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že dohoda o urovnaní zo dňa 11. 08. 2006 nie je spôsobilým exekučným titulom a nemôže nahradiť Notársku zápisnicu N 158/2004, Nz 68966/2004 , nakoľko sa v zmysle zák. č. 233/1995 Z. z., Exekučného poriadku dohoda o urovnaní neposudzuje ako spôsobilý exekučný titul.

Návrh na zastavenie exekúcie nebol povinným podaný dôvodne. Z podania povinného nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov zastavenia uvedených v ust. § 57 Exekučného poriadku.

Rozhodujúc o odvolaní povinnej Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. decembra 2012 č. k. 14CoE/21/2012 - 193 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Rozhodnutie o trovách exekúcie ponechal súd prvého stupňa po právoplatnosti tohto rozhodnutia na samostatné uznesenie.

V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že zásadnou otázkou, ktorú mal súd prvého stupňa vyriešiť v súvislosti s námietkami povinnej proti upovedomeniu o začatí exekúcie a v súvislosti s jej návrhmi na zastavenie exekúcie bolo aký má vplyv uzavretie dohody o urovaní zo dňa 11. 08. 2006 a jej dodatok č. 1 medzi oprávneným ako veriteľom a povinnou ako dlžníčkou na skôr vyhotovenú notársku zápisnicu, v ktorej povinná uznala dlh voči oprávnenému zo zmluvy o pôžičke, zaviazala sa dlh vrátiť do 09. 09. 2006 a súhlasila s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu.

V danej veci účastníci konania sa dohodli v čl. 3 dohody o urovaní, že podpísaním tejto dohody sú urované všetky vzájomné práva a povinnosti medzi účastníkmi konania, najmä vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke zo dňa 22. 07. 2004 podpísanej 09. 09. 2004, záložnej zmluvy z 22. 07. 2004 podpísanej 09. 09. 2004, notárskej zápisnice zo dňa 09. 09. 2004 a z dokladu elismerés vyhotovenom len v maďarskom jazyku zo dňa 10. 08. 2006 okrem záväzku dlžníka uhradiť dlh uvedený v tejto dohode vo výške 4 386 000 forintov. To znamená, že podpísaním dohody o urovaní doterajšie záväzky povinnej z označených právnych úkonov zanikli a nahrádza ich nový záväzok povinnej vyplývajúci z dohody o urovaní.

Odvolací súd uviedol, že oprávnený je štátnym príslušníkom Maďarska, dohoda o urovaní bola vyhotovená v maďarskom jazyku a zrejme si ju oprávnený aj prečítal skôr ako ju podpísal. Muselo mu byť preto zrejmé, že jej predmetom bola nielen notárska zápisnica, ale aj zmluva o pôžičke a záložná zmluva. Len okolnosť, že podľa názoru oprávneného sa dohoda o urovaní netýka sporných či pochybných záväzkov nespôsobuje neplatnosť dohody o urovaní. Oprávnený má však právo dovolať sa neplatnosti dohody o urovaní, ak bol omyl týkajúci sa spornosti alebo pochybnosti práv a povinností vyvolaný jedným z účastníkov záväzkového vzťahu ľst'ou, teda úmyselne. Dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti v súdnom konaní leží na tom, kto sa neplatnosti dohody o urovaní podľa § 586 ods. 1 Občianskeho zákonníka domáha. Pokiaľ oprávnený namieta neurčitnosť dohody o urovaní odvolací súd má za to, že z dohody o urovaní nepochybne

vyplýva kto je účastníkom tejto dohody, ktorých právnych vzťahov sa týka a aký nový záväzok je jej predmetom. Vzhľadom na to, že ide o sporové konanie otázku omylu a neurčitosti dohody o urovnaní nemôže riešiť exekučný súd. Oprávnený však nepreukázal, že sa neplatnosti dohody o urovnaní úspešne dovolal, a to či už z dôvodu úmyselného konania zo strany povinnej alebo pre neurčitosť dohody o urovnaní.

Odvolačný súd ďalej uviedol, že v dohode o urovnaní si zmluvné strany nedohodli dôvody, pre ktoré možno od nej odstúpiť, to znamená, že od dohody mohli odstúpiť len z dôvodov uvedených v zákone. Jedným z týchto dôvodov je omeškanie dlžníka. Podmienkou účinného odstúpenia od zmluvy v tomto prípade je, aby veriteľ vyzval dlžníka na plnenie, to znamená určil mu dodatočnú splatnosť dlhu. Dĺžka dodatočnej lehoty musí byť primerane dlhá so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, aby dlžník mohol svoj dlh splniť.

Oprávnený vyzval povinnú na úhradu dlhu vo výške 6 674 000,- forintov (v závislosti od kurzu asi 900 000 Sk) listom zo dňa 24. 10. 2007 s tým, aby túto sumu zaplatila na jeho účet do 31. 10. 2007. Povinná nepoprela, že jej výzva bola doručená, podľa názoru odvolacieho súdu však vzhľadom na výšku dlhu a skutočnosť, že pomerne vysokú sumu bolo potrebné poukázať bankovým prevodom na účet oprávneného v inom štáte, oprávnený poskytol povinnej na splnenie dlhu neprimerane krátku lehotu, preto odstúpenie od dohody o urovnaní nie je účinné. Navyše, odstúpiť možno len od platne uzavretej zmluvy, preto, ak oprávnený tvrdí, že dohoda o urovnaní je neplatná, nemohol od neplatnej zmluvy účinne odstúpiť.

Účastníci konania uzavreli dňa 22. 07. 2004 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej oprávnený požičal povinnej 7 624 000 forintov. Povinná v notárskej zápisnici z 09. 09. 2004 uznala svoj záväzok voči oprávnenému v tejto výške, zaviazala sa dlh zaplatiť do 09. 09. 2006 a súhlasila s tým, aby notárska zápisnica po tomto dni bola exekučným titulom. Vzhľadom na to, že dňa 11. 08. 2006 účastníci konania uzavreli dohodu o urovnaní z úmyslom usporiadať sporné vzťahy okrem iného aj z uvedenej zmluvy o pôžičke a notárskej zápisnice, záväzky povinnej z týchto právnych úkonov zanikli a dohodou o urovnaní vznikol nový záväzok.

Oprávnený predložil s návrhom na vykonanie exekúcie notársku zápisnicu, v ktorej povinná uznala svoj záväzok voči povinnému a súhlasila s jej vykonateľnosťou ako exekučným titulom. Vyššie uvedené okolnosti nemohli byť exekučnému súdu známe v čase posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, preto dôvodne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. V námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie však povinná predložila dôkazy a uviedla rozhodujúce skutočnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. V notárskej zápisnici uvedený právny dôvod, z ktorého vznikol záväzok povinnej - zmluva o pôžičke uzavretím dohody o urovnaní zanikol a notárska zápisnica sa stala po materiálnej stránke nevykonateľnou, lebo záväzok uvedený v notárskej zápisnici neskôr zamietol uzatvorením dohody o urovnaní. Pre posúdenie dôvodnosti námietok a návrhu na zastavenie exekúcie teda nebolo podstatné, či dohoda o urovnaní je alebo nie je exekučným titulom, keďže oprávnený nenavrhol vykonať exekúciu na základe dohody o urovnaní, ale či notárska zápisnica, podľa ktorej oprávnený navrhol vykonať exekúciu proti povinnej je spôsobilým exekučným titulom práve vzhľadom na povinnou uvádzané okolnosti a predložené dôkazy.

Odvolačný súd poukázal na § 41 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku, podľa ktorého notárska zápisnica musí obsahovať právny záväzok, musí v nej byť vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila. Ak súd nariadi exekúciu, hoci podľa hmotného práva oprávnený nemá nárok na vymáhané plnenie, pretože právny dôvod neexistuje, je to dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku.

V danej veci zanikol pôvodný záväzkový vzťah medzi účastníkmi konania vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke dohodou o urovnaní a právny dôvod plnenia (pôžička), ktorý pôvodne existoval tak dodatočne odpadol. Hoci notárska zápisnica existuje a má aj zákonom stanovené formálne náležitosti, materiálne je nevykonateľná práve pre nedostatok právneho dôvodu, dôvodu plnenia zo zmluvy o pôžičke, ktorý zanikol tým, že účastníci konania uzavreli dohodu o urovnaní a záväzok z tohto právneho dôvodu nahradili novým záväzkom.

Odvolačný súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 O. s. p., keďže neboli dôvody pre jeho potvrdenie ani pre zrušenie a podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie a navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmeniť tak, že sa uznesenie súdu prvého stupňa potvrdí.

Z odôvodnenia dovolania vyplýva, že žalobca ho podal z dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 b/ a c/ O. s. p. a § 237 písm. d/ O. s. p., t. j., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, resp., že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo.

Prekážku veci rozhodnutej oprávnený odôvodnil tým, že skutočnosti týkajúce sa Dohody o urovnaní a dodatku k nej uvádzala povinná aj v námietkach z 19. marca 2008 v žiadosti o odklad exekúcie z 29. apríla 2009, v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 07. mája 2010. V uznesení zo dňa 16. apríla 2009 sp. zn. 49Er/2500/2007-47, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným 28. apríla 2009 Okresný súd Košice II uviedol, že dohoda o urovnaní ani dodatok č. 1 k nej "sa nedá považovať za dohodu podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku", nakoľko ide o "súkromnoprávny úkon" a "nebola aprobovaná orgánom, ktorý je na to oprávnený zo zákona". Exekučný súd v tomto smere poukazoval na § 42 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý "požaduje, aby potvrdenie o vykonateľnosti na exekučný titul ... pochádzalo od oprávneného orgánu", pričom podľa § 51 Exekučného poriadku "musí ísť o orgán, ktorý takúto dohodu schválil". Podľa súdu prvého stupňa notárska zápisnica "neodkazuje na možnosť uzavretia dohody o urovnaní podľa § 585 Občianskeho zákonníka", pričom "zákon, podľa ktorého je pri niektorej dohode prípustné jej nútené vymáhanie, musí súčasne ustanoviť v akej forme sa dohoda musí urobiť, pred kým a aký účel sa môže takouto dohodou sledovať, kedy je vykonateľná a akým postupom sa dohoda opatrí potvrdením o vykonateľnosti."

Nesprávne právne posúdenie veci podľa oprávneného vyplýva, zo skutočnosti, že

- a) Dohoda o urovnaní z 11. augusta 2006 a ani dodatok k nej z 02. októbra 2006 neboli uzatvorené vo forme notárskej zápisnice na rozdiel od dohody, ktorou bol zriadený doterajší záväzok. Z uvedeného vyplýva, že Dohoda o urovnaní z 11. augusta 2006 ani dodatok č. 1 z 02. októbra 2006 nemohli zmeniť obsah Notárskej zápisnice N 158/2004, Nz 68966/2004 zo dňa 09. septembra 2004 ako exekučného titulu, na podklade ktorej je vedené exekučné konanie 49Er/2500/2007. Dohoda urovnaní a dodatok č. 1 k nej sú

- s poukazom na § 40 ods. 1 a § 585 ods. 2 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné právne úkony, t. j. bez akýchkoľvek právnych účinkov.
- b) Dohoda o urovnaní v znení dodatku nespĺňa podstatné náležitosti novácie záväzku a je neplatná aj z dôvodu, že neupravovala sporný a pochybný, ale povinnou uznaný záväzok a že je neurčitá.
  - c) Dohoda o urovnaní je neplatná aj z dôvodu, že oprávnený bol uvedený povinnou do omylu - oprávnený je cudzím štátnym príslušníkom a slovenský jazyk neovláda, pričom povinná mu poskytovala právnu pomoc, tlmočnicke a prekladateľské služby. Oprávnený mal až dodatočne zistiť, čo skutočne podpísal a hneď následne povinnej oznámil, že s tým nesúhlasí a že bol podvedený. Oprávnený svoju vôľu prejavil aj tým, že Dohodou o urovnaní roztrhal, prejavil, že s ňou nesúhlasí.
  - d) Neprimeranosť lehoty na splnenie záväzku zo zmluvy o pôžičke nemôže podľa názoru oprávneného sama o sebe spôsobiť neplatnosť odstúpenia od dohody o urovnaní.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva námietka oprávneného týkajúca sa nedostatočne zisteného skutkového stavu, čo oprávnený vidí v skutočnosti, že v zápisnici Mestského súdu v Gödöllő o verejnom výsluchu svedka z 28. februára 2011 oprávnený odpustil povinnej z existujúceho dlhu 1 000 000 HUF a povinná vyhlásila, že "zostávajúce 3 000 000 HUF bude uhrádzať". Povinná si podľa jeho názoru ešte aj v tomto čase bola vedomá existencie dlhu a zaviazala sa ho uhrádzať. Pokiaľ by to malo byť inak, teda, ak by zotrvala na platnosti Dohody o urovnaní a ňou už uhradených sumách, na svoj záväzok, takýto prejav vôle by nevykonala. Dlh povinnej voči oprávnenému musel k 28. februáru 2011 predstavovať najmenej sumu 4 000 000 HUF. Záväzok vrátiť pôžičku podľa Zápisnice Mestského súdu v Gödöllő od 28. februára 2011 bol nahradený novým záväzkom, ktorým sa povinná zaviazala oprávnenému uhradiť najmenej sumu 4 000 000 HUF, a teda by neexistoval dôvod na zastavenie exekúcie. Pokiaľ súd dospel k záveru, záväzok neexistuje mal vykonať dokazovanie týkajúce sa skutočných úhrad pripísaných na účet oprávneného.

Povinná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania a že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu

v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného nie je opodstatnené.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak je konanie súdu, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané, postihnuté niektorou z vád uvedených v predmetnom ustanovení. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p.

O prípady odôvodňujúce prípustnosť podania dovolania, ktoré sú uvedené v ust. § 237 O. s. p. v prejednávanej veci nejde z toho dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi. Súd oboch stupňov rozhodovali vo veci, ktorá patrí do právomoci súdov, účastníci konania mali spôsobilosť byť účastníkmi tohto konania, v totožnej veci sa právoplatne nerozhodlo a ani v tej istej veci sa prv nezačalo iné konanie, účastníkom konania sa postupom súdu neodňala možnosť konať pred súdom a vec nerozhodoval vylúčený sudca. V prejednávanej veci sa tak neznemožnilo uplatniť procesné práva účastníkom konania, ktoré sú priznané právnym poriadkom na zabezpečenie ich práv a oprávnených záujmov.

Vady konania vymenované v ust. § 237 O. s. p. písm. a/, b/ c/, e/, f/, a g/ oprávnený nenamietal, ani v dovolacom konaní neboli zistené.

Podľa názoru dovolateľa sa v tej istej veci už právoplatne rozhodlo.

Prekážka rozsúdenej veci nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j., ak vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného

konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak).

V preskúmvanej veci nejde o uvedený nedostatok podmienky konania. Exekučný súd nerozhodoval o tej istej veci ako uznesením zo 16. apríla 2009 č. k. 49Er/2500/2007-47, keďže v návrhu na zastavenie exekúcie povinná svoje tvrdenie o zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu opierala o iné skutkové tvrdenia. V oboch prípadoch síce tvrdila, že doterajší záväzok bol nahradený novým vyplývajúcim z urovnania, ale pri námietkach proti exekúcii tvrdila, že podľa dohody o urovnaní si záväzok plní riadne a včas a že lehota na plnenie doposiaľ neuplynula pričom v predmetnom návrhu na zastavenie konania (č. l. 154) uvádzala, že záväzok z dohody o urovnaní už splnila, čo aj preukazovala priloženými výpismi z účtov, faktúrami a prehľadom platieb.

Dovolací súd vychádzajúc z uvedeného preto dospel k záveru, že v danom prípade nie je konanie zaťažené prekážkou právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 237 písm. d/ O. s. p.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), okrem iného aj vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo súd aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa čl. 3 dohody o urovnaní sa veriteľ a dlžník dohodli, že podpísaním tejto dohody sú urovnané všetky vzájomné práva a povinnosti medzi účastníkmi konania, najmä vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke zo dňa 22. 07. 2004 podpísanej 09. 09. 2004, záložnej zmluvy z 22. 07. 2004 podpísanej 09. 09. 2004, notárskej zápisnice zo dňa 09. 09. 2004 a z dokladu elismerés vyhotovenom len v maďarskom jazyku zo dňa 10. 08. 2006 okrem záväzku dlžníka uhradiť dlh uvedený v tejto dohode vo výške 4 386 000 forintov.

Podľa § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodou o urovnaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.

Podľa § 585 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou musí sa dohoda o urovnaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku.

Občiansky zákonník rozlišuje medzi dvoma formami právneho úkonu 1./ Jednoduchú písomnú a 2./ prísnejšiu formu úradnej zápisnice.

Úradná zápisnica sa vyžaduje len v prípadoch stanovených zákonom, inak aj v prípade úkonov, pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu je na slobodnom rozhodnutí účastníkov, či zvolia formu jednoduchej písomnej formy alebo formy úradnej zápisnice.

V prípade, ak bol pôvodný záväzok uzavretý prísnejšou formou úradnej zápisnice len na základe dohody strán (zákon vyžaduje písomnú formu nie však formu úradnej zápisnice) môže sa dohoda o urovnaní uzavrieť v zmysle § 585 ods. 2 Občianskeho zákonníka (prípadne § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka) aj jednoduchšou písomnou formou.

Jednoduchá písomná forma predpokladá dve náležitosti 1./ Podpis konajúcich osôb a 2./ písomnosť prejavu spočívajúca v tom, že obsah prejavu je zachytený v texte listiny. V predmetnom prípade dohoda o urovnaní a jej dodatok na čl. 20 – 22 uvedené náležitosti spĺňajú, nejde v ich prípade o nedostatok písomnej formy a z tohto dôvodu dohoda o urovnaní a jej dodatok nie sú absolútne neplatné.

Dovolateľ namietal neplatnosť dohody o urovnaní v znení dodatku z dôvodu, že neupravovala sporný a pochybný, ale povinnou uznaný záväzok a že je neurčitá.

Dohoda o urovnaní môže byť aj všeobecná, t. j. týkajúca sa všetkých práv a povinností, ktoré tvoria obsah právneho vzťahu, preto nie je potrebné, aby v nej priamo bolo uvedené, čo účastníci za sporné alebo pochybné uvádzajú. Spornosť postačuje aj subjektívna, nie je potrebný rozpor s objektívnym právom a stačí, ak sa spornosť javí len jednej strane, môže vychádzať aj z omylu. Dohoda o urovnaní a dodatok k nej preto nie sú neplatné z dôvodu, že by neupravovali sporný alebo pochybný záväzok.

Z dohody o urovnaní a jej dodatku nepochybne vyplýva kto je účastníkom tejto dohody, ktorých právnych vzťahov sa týka a aký nový záväzok je jej predmetom. Dohoda o urovnaní a jej dodatok sú preto dostatočne určité.

Dovolateľ videl neplatnosť dohody o urovnaní aj v skutočnosti, že oprávnený bol uvedený povinnou do omylu.

Uvedenou námietkou vlastne oprávnený tvrdí, že z jeho strany došlo pri podpisovaní dohody o urovnaní a jeho dodatku k tzv. vonkajšiemu omylu – nevedomej nezhode medzi jeho vôľou a prejavom, keď podľa jeho tvrdenia netušil, že podpisuje dohodu o urovnaní a jej dodatok, čo dal najavo tým, že keď na tento omyl prišiel, povinnej ohlásil svoj nesúhlas a dohodu roztrhal.

Uvedené tvrdenia sa nenachádzali vo vyjadrení oprávneného k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie ani vo vyjadrení k podanému odvolaniu. Uvedené skutkové tvrdenia sú prvý krát použité až v dovolaní oprávneného. Vzhľadom na to, že oprávnený si v priebehu konania nesplnil ani len povinnosť tvrdenia, nemohol odvolací súd pochybiť, ak na tieto skutočnosti neprihliadol.

Podľa § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť len, ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Oprávnený tvrdí, že aj prípadná neprímeranosť lehoty na splnenie záväzku zo zmluvy o pôžičke nemôže sama o sebe spôsobiť neplatnosť odstúpenia od dohody o urovnaní.

Účastníci si v dohode o urovnaní nedohodli dôvody, pre ktoré je od nej možné odstúpiť, z toho vyplýva, že mohli odstúpiť len z dôvodov uvedených v zákone. Jedným z dôvodov je aj omeškanie dlžníka. Podmienkou je veriteľova výzva na plnenie od dlžníka s určením primeranej dodatočnej lehoty.

Odvolačí súd skonštatoval, že oprávnený vyzval povinnú na úhradu dlhu vo výške 6 674 000 forintov listom zo dňa 24. 10. 2007 s tým, aby túto sumu zaplatila na jeho účet do 31. 10. 2007. Zo spisu však vyplýva, že listina zo dňa 24. 10. 2007 (č. 1. 25) je podľa označenia aj obsahu samotné odstúpenie od zmluvy, v ktorom oprávnený od zmluvy odstúpil a vyzval povinnú na úhradu dlhu vo výške 6 674 000 forintov listom zo dňa 24. 10. 2007 s tým, aby túto sumu zaplatila na jeho účet do 31. 10. 2007.

V tomto prípade je názor odvolacieho súdu, že oprávnený poskytol povinnej na úhradu dlhu neprimerane krátku lehotu nesprávny vzhľadom na to, že z obsahu odstúpenia od zmluvy (č. 1. 25) je zrejmé, že oprávnený povinnú vyzval na splnenie dlhu až v samotnom odstúpení od dohody o urovnaní a jej dodatku.

Výzva musí časovo predchádzať odstúpeniu od zmluvy a účastník môže od zmluvy odstúpiť až v prípade, ak v dodatočnej primeranej lehote dlžník nesplní svoj dlh. Pre účinné odstúpenie od zmluvy oprávneným teda nebola splnená podmienka riadnej výzvy na splnenie. Odvolací súd teda dospel k správne záveru o neúčinnosti odstúpenia od zmluvy, ale založil ho na nesprávnom dôvode.

Právny dôvod zachytený v notárskej zápisnici – uznanie dlhu – uzavretím dohody o urovnaní a jej dodatku zanikol a bol nahradený novým vyplývajúcim z tejto dohody a jej dodatku. Exekučný titul – notárska zápisnica z tohto dôvodu nie je materiálne vykonateľný. Odvolací súd teda správne zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil.

Oprávnený v podanom dovolaní namietal aj skutočnosť, že odvolací súd nedostatočne zistil skutkový stav, k čomu dovolací súd uvádza, že v predmetnom prípade je exekučný titul – notárska zápisnica z dôvodu zániku právneho dôvodu v ňom zachytenom materiálne nevykonateľný a exekučný súd nebol povinný skúmať ďalšie právne vzťahy oprávneného a povinnej, prípadné ďalšie dohody o urovnaní alebo uznania dlhu a prípadné skutočné

úhrady pripísané na účet oprávneného. Aj v prípade, že by sa tvrdenia oprávneného vykonaním navrhnutých dôkazov potvrdili, nemali by ako také žiadny vplyv na záver, že notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľná. Preto odvolací súd nepochybili, keď nevykonal dokazovanie ohľadom zisťovania skutočných úhrad pripísaných na účet oprávneného.

Nakoľko dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. nie sú dané a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O. s. p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol.

O trovách dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 234b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnej povinnej ich náhradu nepriznal, keďže nepodala návrh na ich priznanie a ani jej žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 29. mája 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová